

[Formanden.]1) *Eventuelt: Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om midlertidigt Tillæg til Borgerlig Straffelov.

2) *Eventuelt: Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Krigsulykkesforsikring.

3) *Eventuelt: Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Forhøjelse af Grænsen for det Beløb, som i Finansaaret 1940—41 staar til Raadighed til Ydelse af personlige Tillæg til Alders- og Invalidere.

Mødet hævet Kl. 10⁴⁰.

234. Møde.

Lørdag den 20. Juli Kl. 10⁴⁵.

Formanden: De 3 paa Dagsordenen opførte Sager kan i dette Møde ikke behandles uden Tingets Samtykke, men hvis Indsigelse ikke fremkommer, vil jeg betragte Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om midlertidigt Tillæg til Borgerlig Straffelov.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 5184).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Holger Eriksen: Selv om det Forslag, der her foreligger til Behandling, forekommer mig saa rimeligt og ligetil, at jeg ikke forventer, det vil give Anledning til nogen større Diskussion, agter jeg dog at frem-

sætte det Par Bemærkninger, som jeg ikke fik Lejlighed til at gøre ved første Behandling.

Det erkendes fra alle Sider, at under Krig og Forhold, som staar i Forbindelse med Krig, bliver Pressens Ansvar betydeligt større end til andre Tider, idet Samfundets Interesse i at undgaa, at Bladene ved ufor-sigtige Ytringer bringer Landet i Fare, da vokser. Den Omstændighed har i mange Lande medført Indførelse af Censur med midlertidige Forbud mod, at Blade, der overtræder Censurbestemmelserne, udkommer. Karakteristisk for dansk Mentalitet og dansk Forkærlighed for Pressefriheden er det, at Pressen har søgt at skabe den Tilbageholdenhed i Omtalen af visse Spørgsmaal, som er nødvendig, gennem en frivillig Ordning inden for en kollegial Rets Rammer. Under 16. September 1939 og 6. Maj 1940 har Statsministeriet udsendt fortrolige Cirkulærer til Pressen om, hvorledes den bør forholde sig. Det sidste af disse Cirkulærer blev udsendt efter Forhandling mellem Udenrigsministeriet og Danske Dagblades Fællesrepræsentation samt Hovedstadens og Provinsens Redaktørorganisationer, og samtidig dermed oprettedes et Nævn, som skulde tage sig af dem, der forbrød sig mod de givne Regler. Paa de Møder, jeg har deltaget i, og hvor der har været Repræsentanter for de Blade, som frivilligt er gaaet med til den nævnte Ordning, har der været almindelig Tilfredshed med den, men der har samtidig været lige saa afgjort Utilfredshed med, at ganske enkelte Blade kunde stille sig uden for ved at undlade at underskrive paa Ordningen. Dette er i Længden uholdbart, og jeg hilser derfor det foreliggende Lovforslag med Glæde.

Medens Borgerlig Straffelovs § 100 taler om den, som ved offentlige Udtalelser tilskynder til eller fremkalder øjensynlig Fare for fjendtlige Forholdsregler mod den danske Stat, og i et andet Afsnit omtaler den, som ved offentlige Udtalelser tilskynder til eller fremkalder øjensynlig Fare for fremmed Magts Indblanding i vore Forhold, angaar det foreliggende Lovforslag den, der i trykt Skrift eller paa anden Maade giver Meddelelser, der er egnede til at skade Landets Interesser i Forhold til Udlandet. Paragraffen omfatter altsaa ikke specielt Pressen, sigter ogsaa til, hvad der siges, men den vil ganske afgjort hovedsagelig blive anvendt over for Pressen. Derfor er det ogsaa glædeligt, at den paa en efter min Mening tiltalende Maade kombineres med den frivillige Ordning, der er truffet, derved, at over for de Blade, som